

Országos Rendőrfőkapitány

Papp Károly r. altábornagy

Szám: .

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző:

Tel:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton terjesztette elő panaszbeadványát a Panasztestület címére a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos a rendőri intézkedés előzményeként előadta, hogy * körüli időben megállt a * utcában, mivel megbeszélte a volt kolléganőjével, hogy találkoznak. A várakozás ideje alatt a gépkocsiban készítette elő az az napi teendők intézéséhez szükséges iratokat. Ekkor készítette elő a rokkantkártyát, amelyet postázni kívánt a tulajdonosának, de az előre megcímezett borítékot nem találta, ezért visszatette azt a kesztyűtartóba. Ezt követően lépett oda hozzá a rendőr és kérte mutassa meg a kártyát, ekkor a kártya felhasználása még nem történt meg és az autót nem hagyta el a panaszos.

A rokkantkártya egy rokona tulajdonát képezi, amely egy korábban történt szállítását követően maradt a panaszosnál.

A rendőri intézkedés során a panaszos előállításra került a Rendőrkapitányság épületébe a gépjármű helyszínen történő hagyása mellett. Az adatai felvételét követően jelezték számára, hogy nincs nyomozó, aki kihallgassa, majd bekísérték egy belső helyiségbe, ahol ruházatátvizsgálás végrehajtását – amely alkalommal még a melltartót is levetették vele – követően, a személyes tárgyait leltárba vették majd fogdába zárták. A fogdából *-kor engedték ki, ezek után gyanúsítottként hallgatták ki, amely során ugyan vallomást nem tett, azonban rögtön jelezte, hogy az eljárás ellen panasszal él az ügyészségen, ugyanis a rendőrségi feljelentésben helytelenül szerepel, hogy a rokkantkártya a rendőr megjelenésekor kint volt a műszerfalon. A panaszost ezt követően rabosították és a későbbiekben a Rendőrkapitányságot csak * óra után hagyhatta el.

A panaszos az eljárás alatt többször kérdezte, hogy miért zárták fogdába és * órán át miért korlátozták személyi szabadságában, a válasz továbbra is az volt, hogy nincs nyomozó, aki kihallgatná, illetve, hogy „az orvosnál is várni kell * órát”.

A fogdába zárás előtt nem ismertették a jogait, így az eljárást nem értette, sem azt, hogy miért nem várakozhatott a portán túl lévő rácsok mögött.

Álláspontja szerint az, hogy a gépjármű műszerfalára milyen iratokat, pipereszereket stb. pakol ki – egészen addig, amíg a gépjárművet el nem hagyja – nem képezheti eljárás alapját.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. jogalap nélküli intézkedést;
2. az előállítás időtartamát;
3. a fogdában történő elhelyezés előtt a ruházatátvizsgálás tényét és annak módját;
4. jogaira történő tájékoztatási kötelezettség elmaradását;
5. a rendőri feljelentés tartalmát.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkben foglalt emberi méltósághoz, a IV. cikkben foglalt személyes

szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület az ügy mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszossal szemben a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett az esetleges jogellenes cselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

A panaszos előállítására a Panasztestület álláspontja szerint jogszerűen került sor, mivel a tettenérés kötelező előállítási ok, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga, ugyanakkor a panaszos előállításának időtartama nem felelt meg az arányosság követelményének, így sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga az előállítás időtartama miatt.

A Panasztestület az intézkedés megkezdésekor az intézkedés céljára történő tájékoztatással kapcsolatban megállapítja, hogy a panaszos és a rendőrség előadása között olyan ellentét feszül, ami alapján a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem állapítható meg. Ugyanakkor az előállítás során adandó tájékoztatás, valamint igazolás és ezzel együtt a jogorvoslati tájékoztatás vonatkozásában a rendőrség a panaszos által aláírt nyilatkozatokkal támasztotta alá a tájékoztatások megtörténtét, így ebben a vonatkozásban nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- a panaszos beadványa;
- a Rendőrkapitányság Járőrszolgálati Alosztály vezetőjének jelentése;
- elfogás végrehajtásáról készült jelentés;
- a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolás;
- az előállított jogainak ismertetéséről szóló nyilatkozat;
- a panaszos gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyve;
- a letéti tárgyról szóló jegyzőkönyv;
- szakmai állásfoglalás.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom

kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A Pp. 195. § (1) bekezdésben foglaltak szerint „*Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.*”

A panaszosi beadványban foglaltak szerint már a kihallgatása során jelezte, hogy panasszal él az ügyészségen, mivel a rendőri feljelentésben helytelenül került feltüntetésre, hogy a rokkantkártya a rendőr megjelenésekor kint volt a műszerfalon.

A panaszosi sérelemmel kapcsolatban a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195-199. §-ai biztosítják a megfelelő jogorvoslatot a büntetőeljárással kapcsolatban felmerülő panaszok vizsgálatára.

A panaszpont közigazgatási eljárás keretében nem bírálható el, arra a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség rendelkezik hatáskörrel, így hatásköröm hiányát állapítottam meg, ezért jelen határozatomban foglalt döntés arra nem terjed ki.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

V/1. Az intézkedési kötelezettség

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pontja szerint „A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében, ...”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) bekezdése szerint „A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

(3) Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 342. § (1) bekezdés b) pontja szerint „Aki... hamis, hamisított, vagy más nevére szóló valódi közokiratot felhasznál, ... büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott közokirat-hamisításra irányuló előkészületet követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”.

A mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványáról szóló 218/2003. (XII. 11.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése szerint „A mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványa (a továbbiakban: igazolvány) olyan közokirat és a biztonsági okmányok védelmének rendjéről szóló 86/1996. (VI. 14.) Korm. rendeletben meghatározott biztonsági okmány, amely a közúti közlekedés szabályairól szóló, többször módosított 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 51/A. §-ában felsorolt kedvezmények igénybevételére való jogosultságot igazolja.”

2. § értelmében „E rendelet alapján igazolványra az a személy jogosult,

a) aki a súlyos mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeiről szóló 102/2011. (VI. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 2. § a) pont ac) alpontja értelmében közlekedőképességében súlyosan akadályozott,

b) aki a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet 1. §-ának (1) bekezdésének értelmében látási fogyatékosnak; (3) bekezdésének értelmében értelmi fogyatékosnak; (4) bekezdésének értelmében autistának; illetve (5) bekezdésének értelmében mozgásszervi fogyatékosnak minősül,

c) akit a vakok személyi járadékának bevezetéséről szóló 1032/1971. (VII. 14.) Korm. határozat végrehajtásáról szóló 6/1971. (XI. 30.) EüM rendelet alapján 2001. július 1-jét megelőzően vaknak minősítettek, vagy

d) aki a magasabb összegű családi pótlékra jogosító betegségekről és fogyatékoságokról szóló 5/2003. (II. 19.) ESzCsM rendelet 1. számú melléklete szerint vaknak vagy gyengénlátónak (K.1.), mozgásszervi fogyatékosnak (L.1-5.), értelmi fogyatékosnak (M.1-2.) vagy autistának (N.1.) minősül és ezt az 1. számú mellékletben meghatározott szakvélemények vagy szakhatósági állásfoglalások valamelyikével igazolja.”

A közúti közlekedés szabályairól 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 51/A. §-ában foglaltak szerint „A 13. § (1) bekezdés g/1. és i/1. pontjában, a 14. § (13) bekezdésében, a 17. § (1) bekezdés e) pontjában, a 39/A. § (1) bekezdés g) pontjában, a 40. § (9) bekezdésében és a 41. § (3) bekezdésében említett jogosultság azt a mozgásában korlátozott személyt, valamint a mozgásában korlátozott személyeket szállító jármű vezetőjét illeti meg, aki a mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványáról szóló kormányrendelet szerint a parkolási igazolványt a járműben elhelyezte.”

A panaszos kifogásolta, hogy annak ellenére, hogy a mozgásában korlátozott személy részére kiállított parkolási igazolvány (a továbbiakban: igazolvány) felhasználása nem történt meg a rendőr mégis intézkedést kezdeményezett vele szemben.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint * órákor a Rendőrkapitányság beosztottja a * utcában a * utca irányába egy gépkocsira lett figyelmes ami fizető övezetben és időszakban nem mozgáskorlátozottak részére kialakított kékkel felfestett helyen parkolt. A gépkocsi szélvédője mögött a kormány előtti részen jól látható helyen ki volt helyezve egy parkolási igazolvány, érvényes parkolójegy nem volt kirakva.

A panaszos a jobb első ülésről pakolt a táskájába, majd bezárta a gépjármű ajtaját és elhagyta azt. A rendőr ekkor intézkedés alá vonta és igazolásra szólította fel a panaszost, aki magát hitelt érdemlően igazolta, majd kérésre átadta a parkolási igazolványt.

A rendelkezésre álló iratok szerint a panaszos által használt gépjármű barátnője tulajdona, az igazolvány pedig egy vidéken élő rokona nevére volt kiállítva. A panaszos elmondása szerint, amikor korábban szállította a kártya tulajdonosát, akkor maradt nála az igazolvány.

A rendőr által feltett kérdésre a panaszos zavartan azt válaszolta, hogy az igazolványt, amely rokona nevére van kiállítva csak néhány napja használta parkolásra és az intézkedés alkalmával a rokonát nem szállította. Hozzátette továbbá, mivel a testvére is mozgássérült, ezért gyakran szállít sérült embereket, a Szentkirályi utcában is csak kivételesen állt meg.

A rendelkezésre álló adatok szerint a rendőri jelentések és a panaszosi állítás is megegyezik abban, hogy a panaszos az igazolványt a gépjárműben elővette és nem szállította az igazolvány jogosultját. Az igazolvány jogosultja férfi volt ami „szemmel láthatóan” nem lehetett a panaszos.

A panaszos állítása szerint a kártyát nem használta, ahhoz azonban, hogy a rendőr észlelje – ami az intézkedés alapját képezte – annak mindenképpen feltűnő helyen kellett lennie, jelen esetben a szélvédőn történő elhelyezés annak tekinthető, így a helyzet életszerűsége bizonyított a panaszosi állítással szemben.

Megállapítható, hogy - a jogszabályi előírásoknak megfelelően - a rendőrség intézkedési kötelezettsége a jogellenes cselekmény fennállásának gyanúja alapján fennállt, így a rendőr kellő jogalap birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben intézkedést kezdeményezett.

A fentiekre tekintettel a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

V/2. Az előállítás időtartama

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján *„A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”*

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 6. § (1) bekezdésben foglaltak szerint *„A személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásában az érintett arcképmását nyilván kell tartani, ha*

a) bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás alá vonták, ...”

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy többszöri kérdésére miszerint miért kell őt fogdába zárni és * órán keresztül személyi szabadságában korlátozni, a kapott választ, – miszerint nincs nyomozó aki a kihallgatást végrehajtaná, illetve „az orvosnál is várni kell * órát” – nem tudta elfogadni.

A Panasztestület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadságának előállítással való korlátozása nem felelt meg az arányosság követelményének, így sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga az előállítás időtartama miatt.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtett fenti megállapításával az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint a rendőr * órákor vonta intézkedés alá a panaszost, majd az intézkedés keretében közokirat-hamisítás bűncselekmény elkövetése miatt elfogta és előállította a Rendőrkapitányságra. Ezt követően * órákor sérülés és panasz mentesen átadta a rendkívüli őrnek, akinek a jelenlétében a panaszos úgy nyilatkozott, hogy az intézkedéssel szemben nem él panasszal.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint a panaszos * órákor intézkedés alá vonták, majd a Rendőrkapitányságra történő előállítására * órákor került sor. A Rendőrkapitányságon letéti jegyzőkönyvet vettek fel, kitöltötték az előállítással kapcsolatos dokumentációt, bevezették a panaszos adatait a nyilvántartásokba, a panaszos részére adtak szóbeli tájékoztatást jogairól és kötelezettségeiről, jogorvoslati lehetőségeiről, hozzátartozó kiértesítéséről, panasz előterjesztésének lehetőségeiről. Ezek után az ezekre vonatkozó nyilatkozatok kitöltötték, majd a panaszos aláírták, majd sor került a kényszerintézkedésről szóló rendőri jelentés rögzítésére. Ezt követően lehetett arról dönteni, hogy a rendőrök által

észlelt gyanú megalapozza-e valamely halaszthatatlan nyomozási cselekmény elrendelését, és ha igen, akkor milyen intézkedéseket kell végrehajtani, jegyzőkönyvezni. Szükséges volt az illetékesség, valamint a cselekmény minősítésében történő döntés is, amely cselekmény alapja a kényszerintézkedésről készült rendőri jelentés volt, amelynek elkészítése szintén időt vett igénybe. A rendőri jelentés elkészítését követően a parancsnoknak vizsgálatot kellett folytatnia tekintetben, hogy az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt-e. Ezt követően * órákor a panaszos távozott az előállító helyiségből és ezt követően történt meg a gyanúsítottként történő kihallgatása, majd jogszabályi felhatalmazás alapján a bűnügyi nyilvántartásba vétele.

A panaszos kihallgatásáról készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a panaszos kihallgatása, * óra és * óra között időben került sor. Ezt követően történt meg a rabosítása, majd * órákor távozott a Rendőrkapitányság épületéből.

E sérelemmel kapcsolatosan megállapítható, hogy a tettenért panaszos előállításával kapcsolatos feladatok foganatosítása jogszabályon alapul a feladatok elvégzésének adminisztrációja pedig garanciális jellegű, az előírt feladatok elvégzése időigényes, amely az adott helyzetben az intézkedés megkezdésétől a panaszos távozásáig a szükséges ideig tartott, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

V/3. A fogdában történő elhelyezés előtt a ruházatátvizsgálás ténye és annak módja

Az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján „*Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.*

(2) A ruházat átvizsgálását - halaszthatatlan eset kivételével - az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szemérem sértő módon.”

A panaszos sérelmezte, hogy az előállítás során a fogdában történő elhelyezése előtt bekísérték egy belső helyiségbe, ahol azt kérték tőle, hogy vetközzön le, még a melltartóját is levetették vele.

A parancsnoki kivizsgálást tartalmazó irat szerint a panaszossal szembeni ruházatátvizsgálásra került sor, amelyet vele azonos nemű személy hajtott végre. A ruházatátvizsgálás célja a támadásra és önkárosításra alkalmas eszközök, valamint az előállító helyiségben magánál nem tartható tárgyak kiszűrése, feltalálása volt. Jelen esetben a ruházatátvizsgálásra azért került sor, mert panaszossal szemben személyes szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítottak és előállító helyiségben került elhelyezésre.

Fentiekre tekintettel a ruházatátvizsgálásra jogszabályi előírások alapján került sor mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben alaptalan.

V/4. Jogaira történő tájékoztatási kötelezettség elmaradása

Az Rtv. 20. § (1) bekezdése szerint „*A rendőrt az intézkedés során*

- a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy*
- b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye*

igazolja.

(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A panaszos beadványában úgy nyilatkozott, hogy nem tudja miért kellett őt fogdába zárni és a személyi szabadságában korlátozni. Azt a választ kapta, hogy nincs nyomozó, aki kihallgassa, illetve az orvosnál is várni kell * órát. A fogdába zárás előtt jogairól tájékoztatást nem kapott az eljárást nem értette.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint, az intézkedő rendőr közölte panaszossal az intézkedés célját, továbbá, hogy az általa elkövetett cselekmény miatt elfogja és előállítja a Rendőrkapitányságra a további szükséges cselekmények lefolytatására. Tájékoztatta jogorvoslati lehetőségeiről is, ezt a tényt igazolja a személyes szabadságot korlátozó intézkedésről készült jelentés.

Az előállító helyiségbe történő elhelyezésével kapcsolatosan a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta, ezt a tényt támasztja alá – „NYILATKOZAT az előállított/elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és írásos tájékoztató átvételéről” – szóló irat, amelyet a panaszos aláírásával hitelesített. Itt jegyzendő meg, hogy a Rendőrkapitányság által a panaszos részére kiadott fogvatartás időtartamára vonatkozó IGAZOLÁS elnevezésű iraton a panaszos úgy nyilatkozott, hogy az előállítás időtartama alatt panaszja nem keletkezett, amelyet aláírásával hitelesített.

A panaszos jogaira történő tájékoztatása mind az intézkedés, mind az előállítás során – a rendőrségi iratok tanúsága szerint, amelyek között található az is, amit a panaszos aláírásával hitelesített – megtörtént, így e tekintetben a panasz alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bekezdés, 330. § (2) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. § (1) bekezdés;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdés, 1. § (2) bekezdés, 33. § (3) bekezdés, 15. § (1) bekezdés, 13. § (1) bekezdés, 31. § (1) bekezdés, 20. § (2) bekezdés;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 8. § (2), (3) bekezdés, 5. § (1) bekezdés;

- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195-199. §;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdés b) pontja;
- a mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványáról szóló 218/2003. (XII. 11.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése;
- a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 51/A. §;
- a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 6. § (1) bekezdés.

Budapest, 2015. szeptember „ ”.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**